

POLÍCIA

NOVINY ODBOROVÉHO ZVÄZU POLÍCIE V SR

ROČNÍK XVIII

ČÍSLO 9

SEPTEMBER 2008

CENA 7 Sk

V čísle:

- Po Schengene s.3
- Ocenenie do Prešova s.5
- Pohľadnica z Gajár s.5
- Rozkazy s.6
- Prevencia s.6
- Vtipy s.7

Košické automobilové opravovne: Chceme byť najlepším poskytovateľom servisných služieb v rezorte!

Tvrďý oriešok hospodárenia „príspevkoviek“ čaká na rozlúsknutie

Debata počas prestávky rokovania jednej rady predsedov ZO OZP. V hlúčku fajčiarov padne viacero kritických pripomienok na kvalitu a rýchlosť opráv vozidiel v našich opravovniach. Aj k nám sa dostávali skôr negatívne signály. Konkrétne na košickú opravovňu však nedá dopustiť jeden z diskutérov, na svoje pracovisko je hrdý a vášnivo tvrdí, že právom. „Neveríte? Ja tam pracujem už 31 rokov, prídte sa presvedčiť na vlastné oči! Zákazníci majú možno svoju optiku, ale nevidia vec z druhej strany...“ A tak sme od predsedu ZO OZP z Automobilových opravovní MV SR Košice Františka Forgáča prijali pozvanie na návštevu.

Areál opravovní príjemne prekvapí úrovňou prijímacích priestorov pre zákazníkov, ohromí veľkosťou hál, množstvom vozidiel, veľkou opravárenskou kapacitou, mohutným strojovým vybavením, elementárnym poriadkom. Registrujeme aj fakt, že väčšina objektov je zrenovovaná – čo sa nedá povedať o objektoch, ktoré sú hneď za plotom. Tie patria KR PZ a tiež sa v nich venujú rezortným motorovým tátošom... ale o tom neskôr.

Pádne argumenty

Sprievodcu po areáli nám robí riaditeľ tunajšej opravovne Ing. Peter Jesenský. Netají, že autá a všetko okolo nich sú jeho celoživotným koníčkom i zamestnaním, veď v tomto areáli pracuje od roku 1980, vypracoval sa od piky. A víta príležitosť pochváliť svoj kolektív, no aj sa vyžalovať. „Som presvedčený, že podľa všetkých kritérií sme najlepšou opravovňou v rámci rezortu a patríme medzi desiatku najlepších certifikovaných autoservisov v SR,“ hovorí hrdó a svoje tvrdenia dokladuje medzinárodne uznávanými certifikátmi, udelenými importérmi vozidiel. Neskôr v kancelárii sa dostávame aj k detailným výskumom spokojnosti a hodnotenia kvality ich práce, ktoré vypra-

covali špecializované prieskumné agentúry výrobcov a importérov. Minimálna úroveň výsledkov prieskumov spokojnosti a kvality je vysoko nad priemerom Slovenska, hoci okrem najrozšírenejšej značky Škoda, VW a KIA tu majú do činenia hádam so všetkými druhmi vozidiel, aké sa v rezorte nachádzajú. A k tomu sú tu vozidlá od mnohých ďalších zmluvných partnerov, prijímajú aj nákladné vozidlá, ťažké mechanizmy, hasičské cisterny či landrovery z hraníc. V duchu ľutujem automechanikov – tu musia byť odborníci na každý druh vozidla? Dá sa to zvládnuť?

Tlak na šírku služieb

Riaditeľ potvrdzuje, že ich pozícia je v porovnaní so špecializovanými autoservismi oveľa zložitejšia. Nielen šírku servisných služieb, ale aj ekonomicky. Automobilové opravovne sú síce príspevkovou organizáciou MV SR, v skutočnosti však za deväť rokov im zriaďovateľ poslal dovedna necelých 700-tisíc korún na odmeny a valorizáciu miezd. Pritom z vlastných zdrojov, z fondu reprodukcie dokázali od roku 1994 investovať vyše 35,5 milióna korún – predovšetkým do rekonštrukcií objektov a na nákup strojov a zariadení. Od ro-

(Pokračovanie na strane 4)

Po nedávnom zasadaní Rady predsedov ZO hovoríme s podpredsedom OZP v SR M. Magdoškom

„Každý prípad trestnej činnosti policajta je to najhoršie...“

Uplynulé leto bolo pokojné len zdánlivo. V skutočnosti sa v rezorte dialo veľa, veľa dôležitého a veľa vážneho. Na súčasné hodnotenie situácie v Policajnom zbore z pohľadu OZP v SR sme sa opýtali jeho podpredsedu Mariána MAGDOŠKA.

● Ktoré hlavné témy rezonovali na zasadaní Rady predsedov ZO?

Samozrejme, stále ešte rezonuje odmeňovanie, držíme líniu v tom, čo sme sľúbili. Náběh nového systému odmeňovania bola veľmi zložitá záležitosť, lebo je strašne ťažké uspokojiť úplne všetkých, keď sú dané rámce. Sľúbili sme, že budeme pozorne sledovať ďalší vývoj mzdových prostriedkov a venovať sa jednotlivým prípadom, kde došlo k poškodeniu oprávnených nárokov. Takmer všetky sa už podarilo vyriešiť, naprávali sa chyby, nedorozumenia, nejasnosti. Navyše, vývoj mzdových prostriedkov umožnil ešte poskytnúť policajtom kompenzáciu, po dohode

s pánom ministrom boli v septembri vyplatené odmeny a riešili sa aj navýšenia osobných príplatkov od 1.9. Pri týchto rokovaníach vždy ide o kompromis, myslím si, že to bola dobrá dohoda. Aj ľudia na rade predsedov ocenili transparentnosť a adresnosť spôsobu, akým sa kompenzácie vyplátili. Situácia je, nazdávam sa, dobrá, netreba však zaspáť na vavrínoch. Ak sa objavia ešte problémy v odmeňovaní, budeme ich priebežne aj individuálne riešiť.

● **Nekonečné diskusie prebehli o príplatku na bývanie, o rizikovom, o osobnom, o nevyrovnanosti platových tried 4. a vyšších, kde sa ozývajú hlasy, že súčasný systém**

príamo popiera ciele kariérneho postupu a nemotivuje.

K príspevku na bývanie toľko: nie je nárokový, o tom, kto a koľko, rozhoduje minister. Príspevok má motivačný a kompenzačný charakter, príspevok nebol dostatočne krytý peniazmi, o čom sme však od začiatku vedeli. Preto sa rozhodlo, že príspevok dostanú len policajti z Bratislavy, ktorý mali zvýšený osobitný príplatok. Išlo teda o formu kompenzácie, aj keď nám vznikol problém – vojaci tento príspevok nemajú zdaňovaný, policajti však áno. Ako sa to vyvinie, ešte neviem, budeme sa o to zaujímať. Čo sa týka príplatkov, ktoré do určitej miery zdeformovali triedy 4 a 5., tak tieto problémy sme sa usilovali riešiť už pri náběhu novej platovky, ale z časového hľadiska sa to nestihlo napraviť. Teraz je fakt situ-

ácia taká, že tá istá činnosť skráteného vyšetrovania je vo viacerých platových triedach a tzv. skrátenec v 5. triede môže plato-vo preskočiť kolegu vyšetrovateľa v 6. triede. Veci sa už pohli, prezident PZ dal návrh, ktorý odobril aj OZP v SR, že skrátené vyšetrovanie bude len v 4. platovej triede, inak by ľudia právom poukazovali na to, že prax je v rozpore s princípmi kariérneho postupu.

● Rizikový príplatok je tiež „vďačná“ téma...

Tiež sa o ňom veľa diskutovalo už pri zrode, bolo by absolútne neprofesionálne zablokovať kvôli tomu celú platovku. Náš názor je jednoznačný, najradšej by sme rizikové príplatky vôbec nevideli mimo, ale priamo v platoch, pretože to len robí zlú krv. Nech sa rozprávajú s kýmkoľvek, každý má pocit, že jeho práca je tá najrizikovejšia. To sú nekonečné a nikam nevedúce debaty, tadiaľ nevedie cesta. Súčasný stav beriem ako momen-

tálne nutný kompromis, ak sme chceli od 1.3. začať. Ďalej počúvame pozorne názory ľudí zo všetkých zložiek a nič nie je nemenné, uvidíme, či nájdeme šťastnejšie riešenie.

● Vážne výhrady a množstvo sporov vzišlo pre problém rovnomerného a nerovnomerného času služby...

Áno, práve tu je najväčšia nespokojnosť policajtov, pretože rovnaké pracoviská nie sú rovnako zaradené do režimu služby a dá sa povedať, že tento problém na rade predsedov najviac rezonoval, pretože rozhodnutie ostalo na príslušných nadriadených a tí rozhodli rôzne. Podľa našich predsedov dochádza potom k diskrepanciám aj pri tej istej službe trebárs v dvoch krajoch vedľa seba. To by sa nám ani pri plávajúcich štruktúrach nemalo stávať. Budeme sa tomu v najbližších dňoch venovať.

● V tomto čísle POLÍCIE publikujeme aj pohľad riadite-

(Pokračovanie na strane 2)

Úcta k mŕtvym

Náš rezort mal nedávno problém spočítať policajtov, ktorí zomreli počas výkonu služby čo len za posledných desať rokov. Ešte predtým museli prezidiálni psychológovia narobiť veľký krik, aby príslušné zložky vôbec dokázali z krajov sústrediť počty a charakteristiky policajtov, ktorí svoj život ukončili dobrovoľne.

Hoci tabuliek a výkazov je u nás v rezorte viac ako dosť, taká evidencia v rezorte naozaj roky neexistovala. O zmysluplnú štatistiku, ktorá by dávala aj obraz príčin, vedúcich k týmto hrozným činom, ani nehovoriac. Aká – taká náprava v tomto smere nastala až pred dvoma rokmi. Smutné.

Keby som bol neprajný novinár z iného rangu, budem od príslušných zložiek rezortu žiadať aj presnú štatistiku počtu policajtov, ktorí vraždú – či dokonca niekoľko vrážd – za posledných 19 rokov spáchali. A budem sa pýtať, či už rezort aspoň pre vlastnú potrebu analyzoval motivácie, ktoré týchto hanbapolicajtov k vraždám (a vôbec k akejkoľvek trestnej činnosti) viedli: v kolónkach, v číslach, s vysvetľovacími a následnou analýzou príčin, pohnutí, dôsledkov... Myslím si, že nič také neexistuje, hoci pojem „trestná činnosť policajtov“ je v iných súvislostiach dosť frekventovaný. Žiaľ, viac „zvonka“ ako „z vnútra“.

Nechajme čierne ovce, vráťme sa k policajtom, ktorí zahynuli pri výkone služby alebo v spojitosti s ňou. (Možno do tejto kolónky započítaj aj časť samovrážd? Tvrším, že áno.) Naši mŕtvi si zaslužia najhlbšiu a všestranne prejavovanú úctu, ktorá nesmie končiť dňom pohrebu, jednoduchým vyvesením čiernej zástavy a vyplatením náležitostí pozostalým – hoci i to býval problém. Ide mi o viac. O trvalejšiu pamäť. Z tohto pohľadu je dobré, že „ktosi“ nakriatol zodpovedných, aby si rodinní príslušníci mohli ponechať napr. znehodnotený služobný preukaz, odznak kriminálnej polície či inú vecnú spomienku na roky, ktoré ich nebohý blízky prežil v službe občanom. Je to dobrá myšlienka. (Išiel by som aj ďalej – prečo by si podobnú pamiatku na dlhé roky služby nemohol ponechať aj žijúci vyslúžiliec? Bojíme sa zneužitia? Urobme to tak, aby sa tieto znaky príslušnosti k zboru zneužiť nedali. Ale urobme to!)

Vráťam sa opäť k policajtom, ktorí naplnili zmysel prísahy a obetovali vlastný život pre iných. Ako si týchto ľudí pripomíname? Ako mŕtvi učia živých? Koľko – aspoň – krajských riaditeľstiev PZ si dalo tú námahu a zriadilo dôstojný pietny kútik, pripomínajúci obeť? Isto, niekde sú pamätné tabule jednotlivcov, niekde dokonca aj pietne panely s fotografiami a menami všetkých, ktorí zomreli v službe. Ale či sú všade, kde by mali byť? Oprávnené pochybujem – a nielen v blízkom sa čase zapalovania sviečok.

Peter Ondera

Na budove nechýba charakteristický zelený pás Nová policajná stanica v Čiernom Balogu

Fasáda nového objektu má už charakteristický zelený pás na bielom podklade pre lepšiu orientáciu občanov.

S cieľom väčšieho bezpečia občanov v obci Čierny Balog Policajný zbor slávnostne otvoril v obci Čierny Balog na ulici Švermovej č. 6 zrekonštruovanú Policajnú stanicu Čierny Balog OO PZ Brezno, ktorá bude prínosom pre občanov Čierneho Balogu a okolité obce Lom nad Rimavicou, Sihla, Drábsko. Súčasne na Policajnej stanici bol otvorený aj byt, ktorý bude slúžiť členom OZP a zamestnancom OR PZ v Brezne na výmennú rodinnú rekreáciu s inými okresmi. Slávnostné otvorenie Policajnej stanice a bytu sa konalo za prítomnosti riaditeľa

KR PZ v Banskej Bystrici, pracovníkov OR PZ v Brezne a zástupcov odborov.

Touto cestou chceme poďakovať všetkým, ktorí sa svojou mierou prispeli na zrekonštruovanie a vybavenie materiálom Policajnej stanice a bytu, najmä riaditeľovi KR PZ Banskej Bystrici pánovi Slobodníkovi, pracovníkom ekonomického odboru KR PZ v Banskej Bystrici a v Brezne, vedeniu OR PZ v Brezne a všetkým, ktorí sa podieľali na rekonštrukčných prácach.

por. Marek Holub,
predseda ZO OZP Brezno

Opatrenia proti legalizácii nečistých príjmov

Opatrenia od 1.9. upravuje nový zákon o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a financovaním terorizmu. Zákon preberá smernice EÚ o predchádzaní využívania finančného systému na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu.

Zákon uvádza demonštratívny výpočet neobvyklých ob-

chodných operácií, ktoré sa v praxi vyskytujú najčastejšie. Potreba uviesť takýto výpočet vyplynula zo záverov hodnotenia výborom MONEYVAL, ako aj z aplikačnej praxe, aby mohli povinné osoby ľahšie zamerať svoju pozornosť na najdôležitejšie faktory pri posudzovaní obchodných operácií klienta.

Natália Hattalová, TO KMV

„Každý prípad trestnej činnosti policajta je to najhoršie...“

(Pokračovanie zo strany 1)

Ia ÚHCP na proces presunu príslušníkov HCP do iných zložiek. Ako by ste vy hodnotili priebeh tohto procesu, jeho pripravenosť a efekty?

Každá organizačná zmena má svoje klady a zápory, motívom tejto zmeny nebol nápad jednotlivca, ale vynútil si ho vstup do schengenského priestoru. V novej situácii naozaj nikto nemohol čakať, že na hraniciach ostanú oddelenia s plnými stavmi ľudí a že sa nič nezmení. Samotný presun vnímame pozitívne, iné zložky sa dosť významne posilnili a očakávame, že to bude vidieť aj na výkonoch. Istotne, každá takáto rozsiahla zmena má aj svoje negatíva. Negatívom je, že mnoho ľudí musí teraz dochádzať. Opäť sa tak otvoril problém kompenzácií finančných nákladov a ukázalo sa, že znenie zákona je v tomto smere chybné, pretože umožňuje preplatiť náklady len ženatým, nie však slobodným či rozvedeným. Je to nelogické a diskriminujúce, okamžite iniciujeme novelu zákona, aby sa táto skrvodlivosť odstránila. Kým sa tak sta-

to deje, ak sa dlhoročný policajť podujme na primitívnu úpež a dokáže pritom strieľať do vlastných kolegov? Ako na tieto udalosti reagovali policajní odborári z celého Slovenska na rade predsedov?

Tento problém nebol zaradený v oficiálnom programe zasadania, ale veľmi živo sa o ňom diskutovalo pri každej prestávke. Náš pohľad je jasný: každý, opakujem každý prípad trestnej činnosti policajta je to najhoršie, čo dokáže Policajný zbor mimoriadne vážne poškodiť v očiach verejnosti. Je to smutné, keď zopár jednotlivcov takto likviduje aj niekoľko ročnú poctivú prácu stoviek kolegov. Bol by asi veľmi vhodné, aby sa tieto prípady z pohľadu zamestnávateľa detailne rozobrali, či naozaj nebolo na týchto ľuďoch vidieť negatívne signály, či fungujú pracovné kolektívy, ktoré by mali včas zasiahnuť, spozorovať, že sa niečo deje. Práca policajta je práve na morálnu čistotu mimoriadne citlivá nielen počas pracovnej doby, ale stále – aj v súkromí. Dnes už každý rozpráva, že ved ten Nitran bol problémový... ale kde boli títo

to deje, ak sa dlhoročný policajť podujme na primitívnu úpež a dokáže pritom strieľať do vlastných kolegov? Ako na tieto udalosti reagovali policajní odborári z celého Slovenska na rade predsedov?

to deje, ak sa dlhoročný policajť podujme na primitívnu úpež a dokáže pritom strieľať do vlastných kolegov? Ako na tieto udalosti reagovali policajní odborári z celého Slovenska na rade predsedov?

POZVÁNKA

Krv zachraňuje životy

Darovanie krvi je prejavom ľudskosti a malo by byť bežnou súčasťou nášho života. Veď nikto z nás nevie, kedy bude on alebo niekto z jeho blízkych krv potrebovať...

Dňa 27.11.2008 sa v spolupráci s Národnou transfúznou službou SR uskutoční na Krajskom riaditeľstve PZ v Bratislave piaty odber krvi. Toto stretnutie sa koná pod záštitou riaditeľa Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave plk. Mgr. Pavla Bratha.

Touto cestou by som chcela pozvať všetkých, ktorí chcú darovať krv. Prihláste sa čo najskôr mailom na adrese: dasa.cseriova@minv.sk alebo faxom na číslo: 09610 28 509.

Darcovia, poistení v Spoločnej zdravotnej poisťovni, dostanú za úspešné darovanie malú pozornosť.

ppor. Dáša Cseriová
KR PZ Bratislava

Konferencia „Ja a môj svet“

V rámci projektu boja proti drogám zorganizovalo oddelenie komunikácie a prevencie Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach v dňoch 11. a 12. septembra 2008 konferenciu pod názvom „Ja a môj svet“.

Prvý deň konferencie sa konal v Historickej radnici v Košiciach, kde sa stretli koordinátori a výchovní poradcovia zo škôl a kultúrno-výchovní pracovníci z celého Košického kraja s odborníkmi, zaoberajúcimi sa drogovou problematikou. Cieľom konferencie bolo poskytnúť informácie o prevencii drogovej kriminality, resp. prevencii iných sociálno – patologických javov a taktiež poukázať na možnosti riešenia problémov s tým súvisiacich. Ku jej kvalite a vysokej profesionálnej úrovni prispeli pozvaní odborníci. Na indikácie najčastejšie užívaných drog vo svojej prezentácii poukázal pplk. RNDr. Cyril Balák z Kriminalisticko-expertízneho ústavu PZ v Košiciach, trestno-právnej zodpovednosti v súvislosti s drogami sa venoval plk. JUDr. Rudolf Pilarčík, riaditeľ ÚJaKP KR PZ v Košiciach a aktuálny pohľad na tému drogy a mládež priniesol riaditeľ Národnej protidrogovej jednotky Úradu boja proti orga-

nizovanej kriminalite Prezídia PZ mjr. Mgr. Branislav Botto. V druhej časti konferencie vystúpila PhDr. Angelika Prevozňáková zo Súkromného centra výchovnej a psychologicko prevencie v Košiciach, ktorá rozobrala efektivnosť preventívneho pôsobenia rovesníkov vo formálnych a neformálnych skupinách mládeže. „Drogy a škola“ bol názov vystúpenia doc. PaedDr. Jozefa Voo-

ka, CSc., riaditeľa Krajského školského úradu v Košiciach. Po každom z vystúpení bol prítomným poskytnutý priestor na diskusiu a vzájomnú výmenu názorov či rád na riešenie problémov.

Študentom košických stredných škôl bol venovaný druhý deň konferencie, ktorý sa konal v zasadačej sále Magistrátu mesta Košice. S odborníkmi na boj proti drogám sa tu stretlo cca 750 študentov.

mjr. JUDr. Jarmila Petrová,
KR PZ v Košiciach

to deje, ak sa dlhoročný policajť podujme na primitívnu úpež a dokáže pritom strieľať do vlastných kolegov? Ako na tieto udalosti reagovali policajní odborári z celého Slovenska na rade predsedov?

Zhovárал sa Peter Ondera
Snímka autor

Na horúcu tému s plk. Tiborom MAKOM, riaditeľom Úradu hraničnej a cudzineckej polície MV SR

System potrebuje vyladiť, chce to čas

Uplynulé obdobie predznamenal jeden z najväčších pohybov príslušníkov PZ za dlhé roky. Príčinou bol Schengen, Policajný zbor musel zareagovať preskupením síl a prostriedkov. (pozri tiež POLÍCIU č.3/2008) Najmä o dôsledkoch týchto pohybov sme sa rozprávali s riaditeľom Úradu hraničnej a cudzineckej polície MV SR plk. Tiborom MAKOM.

● Pán riaditeľ, máte za sebou veľmi zložitú obdobie, v ktorom museli z vami riadenej zložky prejsť veľké počty policajtov do iných služieb...

Ten proces ešte nie je celkom skončený, bolo to veľmi zložitá, vznikali nové okolnosti, na ktoré sme museli reagovať v spolupráci s pánom ministrom a pánom policajným prezidentom. Podľa pôvodného zámeru sa malo presunúť 1 318 policajtov, v skutočnosti išlo z našej pôsobnosti v prospech okresných a krajských riaditeľstiev bez jedného až 1 400 príslušníkov, lebo 81 ľudí sme museli dodatočne odsunúť z cudzineckej polície. Nehovorím, že to ohrozí našu činnosť, ale priznám tiež, že som nebol nadšený. Sťažím vám to prácu na útvaroch, ktorých sa do dotkla – konkrétne napríklad cudzineckej polície v Prešove. Hľadáme spôsob, ako Prešovčanov opätovne posilniť z vlastných zdrojov, pretože je to potrebné aj pre občanov a cudzincov, ktorým poskytuje služby. V súčasnosti teda v pôsobnosti nášho úradu ostáva 2 250 policajtov a 105 zamestnancov vo verejnej službe. Tým, čo museli odísť, chcem vysloviť hlboké uznanie, pretože mnohí nechali na hranici kus svojho života a varí i srdca. Chcem im úprimne poďakovať za vykonanú

prácu a zaželať všetko najlepšie na nových pôsobiskách.

● Presun 1 399 ľudí nie je maličkosť, dotklo sa to mnohých rodín, mnohých osudov a bolo jasné, že to všetci príslušníci neprivítajú s nadšením. Ako prebiehal tento proces z vášho pohľadu?

Určite to pre mnohých nebolo jednoduché a plne chápem, že mnohí sú nespokojní. Aj ja by

Tibor Mako

som bol na ich mieste nespokojný, ak by som musel ďaleko dochádzať, keď som dovedty nemusel. (Ako Košičan sa plk. Mako pri týchto slovách pousmial – pozn.red.). Padlo rozhodnutie, že vnútornú hranicu budú takpovediac obhospodarovať okresné a krajské riaditeľstvá, čo má ur-

čitú logiku a my sme museli konať. Takže chápem ľudí, ktorým sa to nepáči. Sú tu však aj iné dôvody, azda niektorým nevyhovuje prechod do inej zložky, nevedia si predstaviť inú prácu než tú, ktorú doteraz vykonávali. Je to veľmi individuálne a ľudsky to chápem. Predpokladám, že časom sa situácia upokojí a každý sa rozhodne, či mu nové podmienky vyhovujú, či sa dokáže prispôbiť, alebo nie. Krajskí a okresní riaditelia boli už dlhšie predtým nábádaní, aby maximálne vyšli prichádzajúcim policajtom v ústrety, nie všetkým sa dalo vyhovieť, bol tu však jasný pokyn, aby proces prebehol podľa možnosti čo najbezbolestnejšie. Nie vždy sa to podarilo, myslím si, že spokojnejší sú tí, ktorí si už v predstihu sami hľadali a našli vyhovujúce zaradenie. K tomu boli, ostatne, v primeranom predstihu vyzývaní. Tí, čo sa stále spoliehali, že všetko ostane po starom, mohli mať a mnohí aj majú problémy. Mrzí ma len, že niektorí krajskí riaditelia nie celkom pochopili ľudský rozmer týchto prechodov a nenaplnili celkom moje očakávania. Osobne si vážim prístup košického riaditeľa KR PZ pána Bukuša, ktorý všetky nové tabuľky prednostne ponúkol našim ľuďom z HCP a vysoko oceňujem aj prístup bratislavského riaditeľa pána Bratha. S takým prístupom som sa žiaľ nestretol u všetkých krajských riaditeľov, niekde boli problémy aj so zachovaním výšky osobných príplatkov. Tam, kde na ne riaditelia siahli, policajti právom cítia krivdu, pretože nemohli za to, že ich hraničné oddelenia rezort

zrušil. Samozrejme, pol roka sa im plat vyrovnáva, ale psychologicky to zapôsobilo veľmi zle. Osobne by som bol za to, aby mali príplatky vyššie ako na starom pôsobisku, aby sa im ten prechod vykompenzoval.

● Máte prehľad, koľko ľudí trebárs odišlo do civilu?

Konkrétne číslo neviem, ale minimum. Musím sa priznať, že som čakal vyššie počty.

● Mali sme niekoľko sťažností ľudí zo zrušených hraničných oddelení na severe i na juhu, písali ministrom vnútra a tlmočili svoju nespokojnosť so vzdialenosťami, na aké musia dochádzať. Išlo aj o rodiny s deťmi. Podľa niektorých vyjadrení z krajov sa nepodarilo všetkým umiestiť v tom okrese, v ktorom pôsobili a to vyvolalo nespokojnosť, výkričné prípady sa riešili individuálne aj prostredníctvom OZP. Kraje argumentovali tým, že jednoducho toľko volných tabuliek v tom – ktorom regióne k dispozícii nemali.

Nie je to celkom otázka pre mňa, nemohol som tieto veci ovplyvniť. Pokiaľ viem, prijímali sa v tomto smere potrebné opatrenia až z úrovne pána ministra.

● Z pohľadu štátu je dôležité, aby HCP bola schopná aj v nových podmienkach plniť všetky úlohy, na ktoré je určená a za ktoré v rámci Schengenu zodpovedáme. Objavili sa nejaké problémy?

Vznikli určité problémy pri realizácii a prevozech cudzincov z Českej republiky na Ukrajinu, rýchlo sme problém vyriešili. Máme naďalej jeden technický problém – chýbajú nám vozidlá, určené na takéto policajné prevozy, ale už sa to rieši – najmä pre Medveďov. Ďalej – nikdy som sa netajil s tým, že som rátal s posilnením pôsobnosti cudzineckej polície najmä pri kontrolách legálnosti pohybu cudzincov v teréne, pri tých počtoch sa moje očakávania nemôžu celkom naplniť.

● Lenže nemalú časť vašej agendy prevzali iné zložky, prakticky všetky obvodné oddelenia PZ a všetky zložky polície v rámci kompenzácií.

Kým sa celý systém a formy spolupráce doladia, zrejme to ešte nejaký čas potrvá, ľudia sa musia naučiť novú agendu, s ktorou predtým nerobili. To platí o všetkých zložkách, ktoré teraz prichádzajú do kontaktu s našou pôvodnou agendou.

● Takže čo všetko sa vo vašej práci zmenilo?

Zostáva nám vonkajšia hranica, čím nemyslím len vonkajšiu hranicu schengenského priestoru, ale aj tri schengenské letiská Bratislava, Košice, Poprad, okrem toho plne zabezpečujeme cudzineckú agendu, máme na území Slovenska 20 oddelení cudzineckej polície, ktoré sa podieľajú spoločne s miestnymi útvarmi PZ na kompenzačných opatreniach, teda na riešení legálnych pobytov a pri odhaľova-

aní nelegálnej migrácie či odhaľovaní nelegálnych pobytov. Z toho vyplýva, že úzka spolupráca všetkých služieb je veľmi dôležitá.

● Možno je to len zdanie, ale po vstupe do Schengenu ako keby problematika ilegálnej migrácie z verejnosti vymizla...

To je zrejme len zdanie, my sa ňou zaoberáme každý deň. Konkrétne: ak hovoríme o ukrajinskej hranici, za 1. polrok 2007 bolo zaistených 695 nelegálnych migrantov, v prvom polroku 2008 to bolo 464 migrantov. Z toho vidieť, že tlak sa znížil o tretinu, rýchlo sa rozšíril, že cez nami chránenú hranicu s Ukrajinou je prechod veľmi náročný. Skúšali aj poľskú hranicu k nám, ale bez väčšieho úspechu. Faktom je, že aj preto sme zriadili desiate oddelenie v Topoli, ktoré má za úlohu prekryvať najmä oblasť styku troch štátnych hraníc.

● Takže situácia bez väčších problémov?

Mali sme tu niekoľko dôležitých návštev zo zahraničia, počúvame slová uznania, ktoré je počuť aj vonku. Čo sa týka nelegálnych pobytov na celom území, vlani v prvom polroku bolo zistených 1 882 prípadov, v tomto polroku 661. Ten prepád je veľmi výrazný, má niekoľko vysvetlení. V skratke – toto nové číslo celkom neodzrkadľuje realitu, súvisí zrejme aj so zmenami a nábehom nového systému, máme ešte čo zdokonaľovať. Vcelku však hodnotím stav na tomto úseku ako uspokojivý. Ak vidím nejaký vážnejší problém, tak ten spočíva predovšetkým v dlhodobom slabšej jazykovej pripravenosti našich ľudí. Robíme v tomto smere čo sa dá, aj základné útvary majú možnosť študovať cudzie jazyky, čakali by sme však aj väčší individuálny záujem ľudí o učenie sa cudzím jazykom. Mala by to byť už dnes samozrejmosť, ale nie je. Vidieť to napríklad na komunikácii zmiešaných hliadok, ktoré nám fungujú v pohraničí.

● Čo ďalej?

Nesmieme zanedbať ďalšie utváranie kvalitných podmienok na prácu. Pripúšťam ešte nejaké organizačné zmeny, nejaké zlúčenia útvarov, ale to nie je podstatné. Na východnej hranici sa skutočne urobilo aj pre ľudí veľmi veľa, nemáme ešte celkom všade kapacitne vyriešené ubytovanie a dôležité je, aby riaditelia utvárali ľuďom podmienky na spoločné dochádzanie do práce. Záujem o službu na tejto hranici je naďalej vysoký, veľa záujemcov však nesplní kritériá prijatia, čiže ešte nejaké miesta sú tu voľné. A druhý problém – pri prijímaní uchádzačov súhlasí s umiestnením, za krátky čas po prijatí však už hľadá spôsob, ako sa dostať bližšie k domovu. Toto však nie je len problém východnej hranice.

Zhovárал sa Peter Ondera
Snímka autor

Najviac bodoval Prešovčan npor. Anton Šoltýs

Majstrovstvá SR v klasickej kynológii

V dňoch 8. až 12. septembra 2008 usporiadal Odbor kynológie a hipológie Prezídia Policajného zboru XII. Majstrovstvá Slovenska vo výkone policajných psov v klasickej kynológii. Uskutočnili sa v stredisku klasickeho výcviku služobných psov v

vozdilá s klimatizáciou na prevoz psíkov, ktorí tak už majú, ako poznamenal, utvorené „ľudské podmienky“ na prepravu.

Súťaže v pachových prácach, v cvikoch poslušnosti a v obrane sa zúčastnili družstvá zo všetkých krajov, v celkovom hodnotení sa na stupni víťazov postavili najvyššie psovodi z KR PZ v Košiciach, druhú priečku obsadili ich susedia z Prešova a tretí skončili Žilincania. V jednotliv-

och si univerzálne najlepšie očínali ppor. Peter Ambruž z Košíc, npor. Vojtech Sabol z Banskej Bystrice a npor. Anton Šoltýs z Prešova. V „pachovkách“ dominoval Košičan nprap. Ján Jurko, v poslušnosti a v obrane npor. Anton Šoltýs. Tento skúsený kynológ sa tak postavil na stupeň víťazov zo všetkých účastníkov najčastejšie, keďže bol zároveň aj členom prešovského družstva, ktoré skončilo ako druhé.

(er)

Snímky autor

npor. Anton Šoltýs

Malých Levároch a na slávnostnom vyhodnotení 11. septembra nechýbal policajný prezident gen. Ján Packa, viceprezident PZ Ján Jankovič i ďalší vzácní hostia. V úvodnom príhovore policajný prezident ocenil prácu kynológov, ktorá sa nedá robiť bez vrúcneho vzťahu k zvieratám a o.i. pripomenul, že už aj táto služba dostala špeciálne nové

Tvrдый oriešok hospodárenia „príspevkoviek“ čaká na rozlúsknutie

(Pokračovanie zo strany 1)

ku 1998 hospodára so ziskom. „Aby organizácia aj v budúcich obdobiach dosahovala vysokú kvalitu poskytovaných služieb a zabezpečila si dynamický technický rozvoj, vo vedení organizácie bolo v roku 2005 prijaté rozhodnutie o nevyhnutnosti získania certifikátov. V roku 2006 sme zaviedli a používame systém manažérstva kvality podľa ISO 9001:2000 a získali sme certifikáty pre opravy a servis vozidiel zn. VW osobné, VW úžitkové a vozidiel zn. Škoda. V roku 2008 sme dostali certifikát na opravy vozidiel zn. KIA pre vybratých okruhov odberateľov. Môžeme konštatovať, že ako jediná opravovňa v sieti Ministerstva vnútra SR vieme plnohodnotne servisovať uvedené značky motorových vozidiel, čím dokážeme zabezpečiť pre svojich rezortných zmluvných partnerov všetky finančné výhody poskytované importérmi vozidiel,“ hrdí sa.

Nič nie je zadarmo. Opravovňa musela investovať do odbornej prípravy zamestnancov, prístrojov a vybavenia. Bez modernej diagnostiky a informačných systémov dnes už nemôžu existovať, lenže takéto diagnostické prístroje stoja rádovo niekoľko stotisíc korún, nie je to žiadna maličkosť. „Navše tieto prístroje morálne rýchlo starnú, pretože úroveň vozidiel a ich technická úroveň sa neustále zvyšuje,“ podčiarkuje riaditeľ.

Korunky na mzdy i na všetko potrebné však treba zarobiť – a tu je háčik, vysvetľuje nám aj pozývateľ, predseda tunajších odborárov František Forgáč. Na jednej strane je táto opravovňa zriadená ministerstvom na to, aby sa komplexne a prednostne (!) starala o rezortné vozidlá. Ministerstvo však hodnotu hodinovej práce pri servisných a iných prácach určuje administratívne pre všetky „svoje“ opravovne jednotne a už tri roky ju zriaďovateľ nezmenil. (?) Hodnotu hodinovej práce určili na 341 korún (bez DPH). Pritom bežné hodinové sadzby v súkromných autoservisoch sa pohybujú na úrovni 600 až 900 Sk!

Jasný rozpor

Vzniká tak chronicky známy rozpor – na jednej strane povinnosť daná zriaďovateľom uprednostňovať rezortné vozidlá, na strane druhej ekonomická realita núti opravovňu žiť z mimorezortných objednávateľov, ktorým účtujú oveľa vyššie hodinové sadzby. Inak by pri súčasnej „príspevkovej“ politike rezortu bolo ekonomicky dávno nielen po tejto, ale asi aj po všetkých ostatných rezortných autoopravovniach. Paradox, ekonomický mačkopes? Riaditeľ s trochou ironie po-

znamenáva, že im už z ministerstva poslali oznam o zvýšení sadzby pre budúci rok – „až“ o 30 korún. „Tak sme im museli pripomenúť, že zvýšenie malo už byť určené v eurách a pre zjednodušenie počítania by bolo vhodné eurosúmu zaokrúhliť...“

Neistota

Ak sa podnik dokáže aj v takýchto podmienkach dynamicky rozvíjať, klobúk dole. „Najhoršie je, že stále nevieme, na čom sme,“ ponosuje sa hospodárka základnej organizácie, čerstvá ekonomická inžinierka Júlia Vel-

ková. Už tri roky sa hovorí o nutnosti transformovať automobilové opravovne, prípadne aj ďalšie príspevkové organizácie na štátne akciové spoločnosti. Nič konkrétne sa však z ministerstva nedozvedeli. Bez mála sedemdesiat pracovníkov v Košiciach a v Prešove tak už dlho žije v neistote, čo nepridáva stabilitu pracovníkov. Tunajší zamestnanci majú svoju predstavu, ako by akciovky mohli vyzeráť. Len či sa s nimi niekto poradí?

Ludia

Kvalifikačné a iné odborné predpoklady na pracovníkov sú tu – vzhľadom na škálu opravovaných vozidiel – ešte vyššie ako v iných značkových opravovniach, čo si vyžaduje množstvo školení. „V organizácii každý pracovník absolvuje ročne minimálne päť dní odborných školení, pričom jeden deň školenia stojí 2 500 korún bez vedľajších nákladov, t. j. ubytovanie, cestovné a stravné,“ zdôrazňuje Ing. Velková. Podnik nie je príťažlivý najmä pre mladších odborníkov, pre ktorých je atraktívnejšia práca v špecializovaných firemných servisoch, kde sú platy za porovnateľnú prácu aj dvakrát vyššie. Nízka cena účtovanej práce sa totiž zákonite odráža aj na úrovni odmeňovania. Priemerná mzda za všetkých zamestnancov autoopravovne dosiahla 16 704 Sk – a to hovorí za všetko. Aj v súčasnosti podniku chýba 12 kvalifikovaných pracovníkov.

Nech padne rozhodnutie

„Čím skôr ministerstvo rozhodne, čo s nami bude, tým lepšie pre celý kolektív,“ uzatvára Júlia Velková spolu s predsedom ZO pánom Forgáčom. Zhodujú sa, že ich zákazníci z rezortu pochopiteľne chcú mať rýchle, kvalitné a lacné služby, málo však vedia o tom, za akých podmienok sa o ich tátoše starajú.

V diskusii ešte ostávajú pri problematike vzťahov so zriaďovateľom. „Pred piatimi rokmi sa zrušila na ministerstve odborná služba, bola to podľa mňa chyba,“ pridáva riaditeľ. „Nepotrebuje viesť za ručičku, odborný

útvár však objektívne chýba, vedlen hodnota rezortného autoparku podľa môjho odhadu prevyšuje miliardu korún, o taký majetok sa treba odborne, na úrovni a hospodárne starať. Mnohé odborné veci v oblasti prevádzky a údržby rezortných automobilov by sa mali zjednotiť, platné predpisy by mali dodržiavať aj prevádzkovatelia ako aj poskytovatelia servisných služieb. Malo by sa zaviesť plánovanie opráv, tak ako je to v mimorezortných servisoch, čím by bolo dosiahnuté skrátenie času vozidiel v servise. U nás sú zavedené základné servisné procesy, ktoré vychádzajú z platných štandardov výrobcov a importérov vozidiel. Tieto sme povinní dodržiavať a nie je možné, aby sa každý náš odberateľ snažil ich meniť. Chceme a sme povinní vykonávať všetky práce podľa pokynov výrobcov. Tu sa však občas stretávame s nedôverou alebo s podozrením na nekorektnosť pri nutnosti odstránenia zistených závad, o ktorých prevádzkovateľ vozidiel nevedel a nešpecifikoval ich pri objednávaní prác. Osobne sa snažím o to, aby vzájomný vzťah medzi objednávateľmi a servisom bol založený na vzájomnej dôvere, korektnosti a výhodnosti,“ tvrdí.

V praxi aj košíckí opravári neraz pociťujú absenciu komunikácie s ministerstvom – často nevedia, aké vozidlá rezort plánuje nakúpiť, ako sa majú pripraviť na servis a opravy a naopak, ktoré autá sa už kupovať nebudú a treba rátať so znížením zásob. „Strategické plánovanie rezortu v oblasti obstarávania vozidiel je pre nás dôležitým faktorom. Aby sme prevádzkované vozidlá vedeli plnohodnotne servisovať od ich obstarania, je potrebné aby sme sa na túto skutočnosť odborne i technicky pripravili. Veď zavedenie nového segmentu vozidiel, ktoré budeme opravovať, si vyžaduje až niekoľko miliónové štartovacie investície z vlastných finančných prostriedkov,“ dodáva Ing. Jesenský.

Prax je iná

Riaditeľ sa netají zámerom expandovať, rozširovať ponuku i objem služieb, kapacitne je na to podnik vybavený a vyťaženosť, teda aj výška tržieb, výrazne ovplyvňujú ekonomiku. V praxi však zámer naráža na nesúlad medzi jednotlivými strategickými líniami riadenia rezortu. Napríklad: automobilová opravovňa je zriadená na to, aby opravovala rezortné vozidlá. V skutočnosti však krajské riaditeľstvá vypisujú verejné súťaže trebárs aj na dodávku servisných prác. Logika aj tu kríva. A tak, hoci by sa krajské riaditeľstvá mali v prvom rade obracať na rezortnú opravovňu, využívajú aj služby iných servisov. Niektoré servisné činnosti sa dokonca rozhodli zabezpečovať vlastnými silami. Isťo na to majú svoje dôvody, v rezortnej opravovni to však vidia inak. „Podľa môjho názoru, nie je vždy šťastným a hospodárnejším riešením svojpomocné zabezpečenie servisných činností vo vlastných, personálne i tech-

nicky slabovo vybavených tzv. technických ošetrovniach vozidiel. Pri opravách vo svojej réžii používajú prevádzkovatelia lacné náhrady originálnych náhradných dielov, olejov a kvapalín, ktoré vo väčšine prípadov sú príčinou predčasného fyzického opotrebenia častí vozidiel, čo následne prináša častejšie poruchy a výpadky vozidiel z prevádzky,“ dodáva riaditeľ.

Ďalšia anomália, na ktorú upozorňujú už aj krajskí riaditelia: na jednej strane ich vedenie ministerstva núti prevádzkovateľov využívať služby rezortu, na druhej strane existujú zmluvy o kúpe vozidiel, podpísané tým istým ministrom, ktoré zaväzujú prevádzkovateľov využívať najmä garančné služby konkrétne pomenovaných firemných servisov. Tak potom ako?!

Hocoko, sú to problémy, s ktorými pracovníci žijú a bežný zákazník, policajť či civilný zamestnanec rezortu o ich patáliách nemusí mať ani tušenia. Chce rýchlu a kvalitnú opravu, kompletný servis. Košíckania tvrdia, že sa môžu hrdiť a víťazne porovnávať s konkurenciou, iba ich mrzí, že ekonomické mechanizmy – prípadne aj iné faktory(?) odvracajú krajské riaditeľstvá k súkromným subjektom. Podľa opravárov sú tieto „svojpomocné“ úsporné opatrenia postavené na hlavu. „Uvediem ešte príklad,“ dodáva František Forgáč. „Vozidlo má ísť na servisnú prehliadku k nám. Problé-

jeme nejakú nekvalitu, ktorá je následne zo strany objednávateľa reklamovaná. Nie vždy však ide o zavinenie z našej strany, ale komu sa to nestane? Veď aj nové vozidlo sa môže pokaziť, na to je inštitút garancí. Ale som presvedčený, že nikdy nejde o nejaký zámer a našou snahou je, aby reklamácií bolo čo najmenej,“ dodáva.

Riaditeľ pridáva svoje ďalšie postrehy – prekáža mu často banálne, podľa neho veľmi krátkozraké šetrenie na vozidlách. „Každé jedno rezortné vozidlo v našom regióne prejde opravovňou v priemere dvakrát ročne. My najlepšie vidíme, že ešte čo-to treba vymeniť, opraviť, lebo o mesiac sa budú musieť s autom vrátiť... Na objednávke však takáto práca nie je uvedená. Vraj z ekonomických dôvodov, šetrí sa, že však to ešte vydrží... a tak idú domov s autom, opraveným síce podľa požiadaviek objednávateľa, avšak na polovicu. Úplný paradox je potom fakt, že sem chodia vozidlá v hodnote jeden milión korún či viac, prevádzkovateľovi je však ľúto dať 150 korún za umytie či povysávanie interiéru. Akú to má logiku?“

Dobrá rada...

Vidieť, že sú to témy, ktoré pracovníkov autoservisu denno-denne pália. Keby išlo o súkromný autoservis, povieme si – ich problém, nech si poradia, napokon to trh vyrieši, od toho je tu konkurenčný boj. Áno, ale... au-

Diagnostické prístroje sú dnes veľmi drahé, zhodujú sa riaditeľ AO Ing. Peter Jesenský (vľavo) a predseda tunajšej odborej organizácie František Forgáč.

Vstup pre zákazníkov

mom je však skutočnosť, že organizácia samotného úkonu zo strany objednávateľa je neefektívne režírovaná na dvoch pracoviskách. Ráno sa vodič najprv musí zastaviť na kraji, zabezpečiť si vypísanie žiadanky na výmenu oleja, pretože to si kraj robí sám vo svojej technickej opravovni. Tam čaká, kým mu to urobia, až následne ide požiadať o druhú objednávku do servisu, nechá si ju potvrdiť a kým príde k nám, je často desať hodín a viac. A potom je vodič nervózný, že opäť musí čakať. Ale keby sa ohlásili vopred, môžeme sa pripraviť – objednať náhradné dielce atď. Tým by sa skrátila doba pobytu vozidla v opravovni a efektom by bola aj zvýšená vzájomná spokojnosť... to málokto z vodičov vie,“ šomre.

A chyby z ich strany? „Musím priznať, že pri takomto vysokom objeme prác, ktorý vykonávame, sa aj nám stane, že vyproduku-

toopravovne pracujú v podmienkach a podľa pravidiel, ktoré vo veľkej miere určuje ústredný orgán štátnej správy, teda ministerstvo vnútra. A robí tak spôsobom, ktorý má od pravidiel trhovej ekonomiky poriadne ďaleko. Pritom podmienky práce pre opravovne sa prudko menia, nakúpilo sa (chvalabohu) veľa nových vozidiel, ktoré (chvalabohu) nebudú nejaký čas také náročné na servis a opravy. Nebyť tých havárií... Nuž ale ako vykryť výpadok tržieb? Podľa odporúčania kompetentných z ministerstva má opravovňa zvýšiť podiel mimorezortných zákazníkov. Dobrá rada nad zlato... Vážne, asi by už bolo načase celý tento problém (lebo sa vôbec nedotýka len opravovne v Košiciach, ale vlastne všetkých „príspevkoviek“) poriadne rozpitvať a najmä rozlúsknuť!

Peter Ondera
Snímky autor

Mesto Prešov po prvýkrát v histórii ocenilo príslušníkov PZ

Uznanie dlhoročnej práce pre občanov

Od roku 1995 poslanci mestského zastupiteľstva mesta Prešov udeľujú každoročne cenu mesta jednotlivcom, kolektívom alebo inštitúciám za vynikajúce tvorivé činy a dlhoročný mimoriadny prínos pre rozvoj mesta. Cena mesta Prešov je verejným ocenením, ktoré sa nespája s finančnou odmenou.

Na udelenie Ceny mesta Prešov za rok 2007 bolo navrhnutých spolu 23 jednotlivcov a 6 kolektívov. Prvýkrát medzi navrhnutými kolektívami sa ocitol kolektív policajtov, a to policajti zaradení na Pohotovostnom policajnom útvaru OPP KR PZ v Prešove (ďalej len „PPÚ“). Návrh podal riaditeľ Krajského riaditeľstva PZ v Prešove, pplk. PhDr. František Leško. Vo svojom návrhu okrem iných skutočností uviedol, že práca týchto policajtov má svoje nezastupiteľné miesto a je spoločensky vysoko hodnotená. Patrí medzi jednu z najnáročnejších činností Policajného zboru, a preto táto činnosť vyžaduje psychicky, fyzicky a morálne zdatných policajtov, ktorí aby si túto úroveň udržali a upevnili, musia na sebe každodenne pracovať a zdokonaľovať sa. Okrem toho pripravujú teoreticky a aj prakticky na výkon služobnej činnosti policajtov ostatných organizačných zložiek krajského riaditeľstva PZ, tak v teologickej, ako strelleckej príprave.

PPÚ je gestorom a organizátorom rôznych športových podujatí pre policajtov, a to nielen v rámci mesta Prešov, ale aj na medzinárodnej úrovni. Mesto Prešov ako prvé a zatiaľ jediné na Slovensku bolo centrom konania unikátnej súťaže, akou boli už tri ročníky Majstrovstiev špeciálnych policajných jednotiek krajín V-4. V roku 2006 prešovské PPÚ obsadilo medzi súťažiacimi 1. miesto. Touto úspešnou reprezentáciou prispelo PPÚ aj k výraznej reprezentácii mesta Prešov medzi krajinami V-4. Policajti PPÚ preukázali svoju všestrannú pripravenosť a hrdosť k svojmu služobnému zaradeniu.

PPÚ a jeho jednotliví policajti úspešne reprezentujú mesto Prešov a šarišský región na Slovensku a aj v zahraničí, a to na športových súťažiach medzi útvarami rovnakého zamerania z Poľska, Českej republiky, Ruska a Holandska.

V mesiaci september 2005 si policajti PPÚ založili a zaregistrovali na MV SR vlastný športo-

vý klub (ďalej len „ŠK pri PPÚ“), ktorého činnosť je zameraná na rozvoj telesných a duchovných hodnôt jeho členov a na ochranu oprávnených záujmov a ich práv. ŠK pri PPÚ organizuje telovýchovnú a športovú činnosť, vrátane súťaží a akcií hromadného charakteru. Spolupracuje so zastupiteľskými zbormi, orgánmi štátnej správy a telovýchovnými organizáciami, pričom vytvára

Krajský policajný riaditeľ – okrem už uvedených športových aktivít na domácej pôde a aj v zahraničí – svoj návrh odôvodnil ich ďalšou mimoslužobnou činnosťou, akou je napríklad pomoc deťom a mladým ľuďom žijúcim v detskom domove SLON v Prešove a ich aktívnou účasťou v rámci akcie „Policajná kvapka krvi“.

PPÚ je policajným útvarom,

podmienky pre rozvoj športovej činnosti na území mesta Prešov a j kraja. Za významnú prezentáciu mesta Prešov možno označiť aj spoluprácu so zahraničnými právnickými osobami v Českej republike, ako napríklad Česká zbrojovka a Meopta.

ktorý sa viac ako 10 rokov aktívne podieľa v boji s kriminalitou a organizovaným zločinom. Pozitívnymi výsledkami na úseku svojho služobného zaradenia a dosiahnutými športovými úspechmi doma a v zahraničí „kukláči“ výrazne prispeli k pozitívnej

prezentácii nielen Policajného zboru, ale aj mesta Prešov.

Návrh krajského policajného riaditeľa poslanci mestského zastupiteľstva schválili a dňa 3. 9. 2008 na slávnostnom zasadnutí Zastupiteľstva mesta Prešov Cenu mesta Prešov za rok 2007 z rúk primátora Prešova JUDr. Pavla Hagyarího za ocenený kolektív prevzal riaditeľ OPP KR PZ Prešov, pplk. Mgr. Marián Leško.

Cena mesta Prešov je pre tento kolektív významným ocenením a policajti PPÚ sú na ňu právom hrdí. Toto ocenenie ich motivuje a zaväzuje aj do ďalších rokov ich služobnej činnosti, a to pokračovať a ďalej rozvíjať svoju činnosť a pristupovať k výkonu štátnej služby tak, aby bol spokojný občan a aj ich nadriadení.

Policajti PPÚ sa stali laureátmi Ceny mesta Prešov za rok 2007, ktorú vytvoril akademický sochár Dušan Pončák a predstavuje odliatok bronzovej sochy so symbolmi mesta Prešov.

Ocenenému kolektívu srdečne blahoželáme!

pplk. JUDr. Mária Marinicová
KR PZ Prešov

Ku gratulantom sa pridáva aj OZP v SR a redakcia mesačníka POLÍCIA

Bude to najmä o vzájomnej dôvere

Keď sa vydáte z obce Gajary (9 km od Malaciek) priamo k rieke Morave, za dedinou po pravej strane uvidíte veľký biely objekt. Dlhé roky v ňom sídlili hraničiar, ale od 1. 8. tohto roka sa pôvodné hraničné oddelenie – ako jedno z mála na

„Hodili nás do vody, tak plávame...“ Nové nariadenie policajného prezidenta č. 17 mu nenarobilo mimoriadne vrásky na čele, keďže „kompenzácie“ majú dlhoroční hraničiar v malíčku a cudzinecká problematika im toľko nie je cudzia... Pritom pri-

sovák, resp. hraničiarov“ a s väčšinou nových vecí sa ešte vo svojej praxi nestretli.

Kontakt s občanmi

Zatiaľ k nim z vyšších miest neprenikli informácie o nejakých školeniach k problematikám, ktoré sú pre hraničiarov nové. Sami si zorganizovali jedno školenie k problematike pátrania a druhú z oblastí riešenia priestupkov majú naplánované na mesiac október. Na miesto činu chodia, poverených policajtov však ešte nemajú, a tak sa mladí učia na mieste činu od privolaných „skrátencov“.

Nové obvodné oddelenie dostalo do vienka okrem Gajár aj okolité obce. Paradoxne, z príslušníkov OO PZ ani jeden nie je Gajaran, spolupráca s miestnymi občanmi je preto veľmi dôležitá. Situácia z hľadiska nápadu nie je nijako kritická, od 1. 8. mali vari päť trestných činov – vykradnutú chatu v Jakubove, (barbarský) krádež hliníkových lišt z veľkoplošných okien domu smútku v Gajaroch, výtržnosť vo Veľkých Levároch, sprejerstvo v Záhorskej Vsi, vykradnuté auto v Levároch... našťastie nič vážne, s miestnou kriminalitou si poradia. Cestu sem však začínajú merať aj drogoví díleri z iných okresov, kšeftuje sa z odpadmi, čierne výrubu lesa... nudíť sa nebudú.

Dvere na obvodnom oddelení preto nie sú zatvorené. Podľa riaditeľa sem chodí veľa občanov s ponosami na susedské

nezhody, manželské a rodinné zvady, opilstvo... Vela času trávia policajti aj na cestách pri dopravných kontrolách, miestnym to poriadne ide na nervy...

Tradičné sú tradície

Riaditeľ poznamenáva, že mnohým Rómom je pojem vodičský preukaz celkom neznámy. Majú skrátka starú ladu či škodovku a jazdia na nej všetci. A keď už sme pri doprave a novom cestnom zákone, spoločne sa zamýšľame nad tým, kto asi prinúti polonahé rómske deti liehať po dedine na bicykli s prilbou na hlave. A kto im ju kúpi? Krčím ramenami. Smejem sa tiež pri

Pohľadnica z nového OO PZ iba kúsok od Moravy

predstave, ako taká záhorácka tetka ide v sukniach z poľa na bicykli a na hlave má namiesto šatky peknú farebnú prilbu, na furtuške reflexnú pásku... Toto keď bude niekto kontrolovať, tak mu tunajší Záhoráci nepodajú kôrku chleba, nie ešte dôležitú informáciu pre objasnenie trestného činu, tľmočím riaditeľovi názor miestnych. Zákon je zákon, ale... Nuž a ďalší klasický vidiecky obraz – pred každou (otvorenou) dedinskou krčmou na Slovensku je huf bicyklov. Naučia sa všetci ich majitelia chodiť do šenku len na kofolu? Rečnická otázka...

Gajarania stavajú s Rakúšanmi zmiešané hliadky, slúžia

striedavo na našom a rakúskom území. V zásade dobrá vec – ale nikto z nich nevie po nemecky a Rakúšanom je zasa cudzia záhoráčtina, takže sú to dosť mlčanlivé služby... Až na cca 4 rakúskych hraničiarov, ktorí majú niečo spoločné so Slovenskom resp. Českom, sa s ostatnými počas služby nedohovoria.

Standard?

Ostali nám ešte podmienky práce. Objekt je naozaj veľký, dvojposchodový, veď bol postavený pre celú pohraničnú rotu. Pri 20 ľuďoch je budova využitá len na prízemí – a je to škoda nielen ekonomická. Úvahy boli rôzne, zatiaľ o jeho osude zrejme nie je rozhodnuté, a tak sa gajarské OO PZ zrejme môže pyšiť najväčšími služobnými priestormi na Slovensku. Veď len pozemok má odhadom 200x450 m, treba ho kosíť, objekt zasa vykurovať, udržiavať... drahý špás. Áut majú policajti relatívny dostatok, nedávno bol starý Golf nahradený postaršou fabiou, ale aj tak majú vozidlá v priemere najazdené okolo 200-tisíc kilometrov a veľká sláva s nimi už nie je. „S počítačmi je to skôr katastrofa, je ich málo, sú veľmi staré a veľmi pomalé, systémy často padajú,“ ponosu je sa riaditeľ a krčí pritom ramenami. Všetko je to zrejme otázka financií, ktorých nikdy nie je dosť, uvidíme, čo bude ďalej...

(on)
Snímky autor

Na nádvorí areálu obvodného oddelenia môžu miestni organizovať vojenské prehliadky... Veľký „socialistický“ objekt čaká na svoje nové využitie a medzitým ho jemne hryzká zub času...

pplk. Igor Baluška,
riaditeľ OO PZ
Gajary

S tým rozdielom, že na hraničnom oddelení bolo 41 policajtov, dnes ich je aj s vedením len 21 – všetko z pôvodného stavu. Početný rozdiel poriadny. A inak?

Staronový riaditeľ pplk. Igor Baluška je skúsený policajt, pri Morave strávil hromadu rokov, preto zachováva pokoj a rozva-

Slovensku – pretransformovalo na riadne OO PZ.

mo v dedine sú dve silné súkromné ubytovne, kde bývajú najmä zahraniční robotníci, pracujúci v okolitých priemyselných parkoch. Takže práce je dost. A opačne? Ako sa hraničiar vysporiadali s klasickou „poriadkárskou“ problematikou? „Osem z nás pracovalo v tejto oblasti už pred rokom 1996, kedy došlo k zmenám“, poznamenáva, „úkony sme teda mali v náplni. My musíme oprášiť staré vedomosti a skúsenosti, ostatní sa musia učiť praxou, nakoľko ide o – v úvodzovkách – čistokrvných pa-

Ide o viac než len technické riešenie; vyžadujú si ľudskú intervenciu

Kamerové monitorovacie systémy – áno či nie? Áno, ale ...

S rizikom, že už v titule príspevku pripravíme čitateľa o pocit očakávaného rozuzlenia a zodpovedania položenej otázky, predkladáme charakter diskusie, ktorá prebieha v odborných i laických kruhoch o účinnosti kamerových monitorovacích systémov (KMS) v zahraničí pri zabezpečovaní úloh bezpečnosti (ochrany životov, zdravia a majetku občanov).

Opierame sa o analýzu účinnosti týchto systémov, ktorú vykonali britskí vedci ako ojedinelý pokus na zodpovedanie otázok súvisiacich so snahou o čo najväčšie využitie potenciálu, ktorý kamerové monitorovacie systémy bezpochyby majú.

Podnety z Anglicka

Autori štúdie, zameranej na vyhodnotenie účinnosti KMS, Martin Gill a Angela Spriggs z Univerzity v Leicesteru (Vyhodnotenie účinku kamerových systémov, v českom preklade, IKSP Praha 2007) využívajú aj doterajšie poznatky prezentované v množstve odbornej literatúry, vyhodnotili 13 projektov kamerových systémov, zavedených v rôznych podmienkach a miestach, ako sú centrá miest, centrá mestských obvodov, parkoviská, nemocnice alebo obytné oblasti. K realizácii výskumného zámeru ich viedlo poznanie, že práve skúmaniu účinnosti KMS sa nevenovalo doteraz dostatok pozornosti. Naopak, v počiatočnej fáze ich zavádzania bola často sa vyskytujúcou otázkou hrozba, ktorú KMS predstavujú pre občianske slobody a obava z „veľkého brata“ (spomeňme si na Orwellov román 1984).

Výskum sa zaoberal celým radom rôznych aspektov: analýzou štatistiky registrovanej kriminality, výsledkami výskumov verejnej mienky k zisťovaniu zmien vo vnímaní montáže KMS, alternatívnymi riešeniami na zmenu úrovne trestnej činnosti, prevádzkou operačných stredísk, hodnotením ekonomického dopadu každého KMS.

Hlavným cieľom analýzy údajov o trestnej činnosti bolo zistiť účinok projektov KMS na kriminalitu a strach z nej (zistenie zmeny nápadov trestnej činnosti pred a po inštalácii kamier v mieste intervencie). Hoci autori pripúšťajú, že otázka účinnosti KMS nebola ani doteraz celkom

ignorovaná, problémom bolo, že získané poznatky nedokazovali jednoznačne ich účinok – niekde bol účinok pozitívny, niekde negatívny alebo neutrálny. Ako však uvádzajú, nákladová efektívnosť bola prevažne ignorovaná. A už príčiny úspechu alebo neúspechu vonkoncom neboli predmetom skúmania. Chciac – nechtiac sa na povrch dostávali oprávnené otázky typu: Znižujú kamerové systémy kriminalitu? Znižujú kamerové systémy

strach z kriminality? Odrádzajú kamerové systémy od trestnej činnosti? Pomáhajú kamerové systémy pri zadrhaní a stíhaní páchateľov? Vedú kamerové systémy k presunu kriminality?

Diferencovaný vplyv

Už iní výskumníci zistili (Welsh a Farrington, 2002), že KMS nemajú žiadny vplyv na násilné trestné činy, ale zato majú významný dopad napr. na krádeže motorových vozidiel a vecí z nich (teda zaregistrovali diferencovaný vplyv na jednotlivé druhy kriminality). Dospeli k poznaniu, že na parkoviskách boli výsledky jednoznačnejšie; KMS mali štatisticky významný účinok, keď došlo k zníženiu počtu krádeží motorových vozidiel a vecí z nich o 41 percent, hoci vo všetkých prípadoch pôsobili spolu s KMS aj ďalšie opatrenia, ako je pouličné osvetlenie, oznámenie o umiestnení kamier a pod.

Ukazuje sa, že prehľad doterajšieho výskumu neponúka presvedčivý dôkaz, že KMS samy pozitívne ovplyvňujú mieru kriminality. Optimistickým zistením výskumov je, že páchatelia, ktorí boli zachytení (a prichytení) kamerou, podstatne viac vnímajú KMS ako hrozbu. Počiatočné obavy, že by KMS mohli nahradiť

(rozumej vytlačit) policajtov, sa zjavne nenaplnili; verejnosť – pokiaľ má možnosť voľby – dáva radšej prednosť väčšiemu počtu policajtov v uliciach pred KMS. Navyše už viac ako 4 milióny kamier poskytujúcich informácie začínajú spôsobovať reálny problém z hľadiska kapacitného zvládnutia nadbytku informácií políciou ako orgánom zaoberajúcim sa stíhaním páchateľov. Presun kriminality (displacement) je Achillovou pätou situačných opatrení. Jednoznačne sa však nedokázalo, že by KMS spôsobili presun trestnej činnosti.

Dôležitou poznatkovou bázou pri sledovaní účinnosti KMS boli prieskumy verejnej mienky; týkali sa predovšetkým takých problémov, ako sú: informovanosť a kamerách, obava z viktimizácie, pocit bezpečia, oznámenie viktimizácie a zmena správania sa, podpora systémov, ich vnímaná účinnosť. O dobrej informovanosti, ako dôležitého predpokladu pozitívneho vnímania týchto prostriedkov situačnej prevencie, svedčí údaj, podľa ktorého sa jej úroveň po-

Brítania, tvrdí o sebe, že sa iba učí (pri existencii niekoľko tisíc kamier), ako kamery využívať, je to obdivuhodné a poučné.

Británia, tvrdí o sebe, že sa iba učí (pri existencii niekoľko tisíc kamier), ako kamery využívať, je to obdivuhodné a poučné. Nieto teda pochýb o tom, že KMS majú svoj význam a potenciál. Ide o to, ako tento potenciál čo najúčinnnejšie a najúčinnejšie využívať. Výskumníci sa pokúšali o pomenovanie niektorých faktorov úspechu. Po prvé, za dôležité považujú typ oblasti. Ukazuje sa, že KMS dobre fungujú v uzavretých oblastiach (parkoviská, obytné priestory, obchody a pod.). Po druhé, vysoká miera pokrytia ešte nemusí znamenať zníženie kriminality. Po tretie, KMS boli účinné, ak boli používané v rámci konkrétnych a zvláštnych opatrení (napr. trestná činnosť súvisiaca s drogami a alkoholom). Po štvrté, dôležitý bol vzťah s políciou. Výskum operačných stredísk poukázal na značné rezervy a účinnosť bola veľmi vysoká, ak polícia poskytovala informácie pre vedenie stredísk. Po piate – a platí to všeobecne – KMS boli najúčinnejšie vtedy, ak pôsobili spolu s ďalšími opatreniami na prevenciu kriminality (napr. občianske hliadky, policajné operácie). Nedeliteľnú súčasť KMS predstavuje kvalita pouličného osvetlenia.

Usudzuje sa, že dosiahnuť stanovené ciele nie je úlohou samotných KMS, ale skôr ľudí, ktorí tieto systémy plánujú nasadiť, prevádzkujú, riadia a rozvíjajú.

Iba v krátkosti sa dotkneme problematiky KMS na Slovensku s cieľom, aby sme sa poučili zo skúsenosti iných. Nie sme ďaleko od pravdy, ak tvrdíme, že zistenia výskumníkov v Anglicku môžu u nás mnohých šokovať, zvlášť v očakávaní pozitívneho záveru o účinnosti KMS. My sme však v porovnaní s nimi predsa len ešte viac na začiatku cesty (pre finančné, legislatívne i personálne podmienky), preto je užitočné ich ponaučenia brať s najväčšou vážnosťou. Anкета, ktorú sme na pôde Ministerstva vnútra SR, resp. Rady vlády SR pre prevenciu kriminality v 52 mestách na Slovensku v roku 2006 realizovali, odzrkadlila nadšenie zo zabezpečovania situačnej prevencie prostredníctvom inštalovania kamier predovšetkým na verejných priestranstvách najprv našich krajských sídiel, neskôr aj okresných a menších miest alebo obcí (napr. na slovensko-ukrajinskej hranici). Pristúpilo sa aj k rozšíreniu KMS na týchto miestach.

Ponaučenie z anglických zdrojov by nás malo nabádať k dôsledne pripravovanému prístupu pri podpore KMS v mestách a v miestach, kde chceme, aby kamery boli užitočnými pomocníkmi pri zaistení bezpečnosti občanov, ochrany ich životov, zdravia a majetku. Komplexnosť (celistvosť) prístupu bude zrejme tým prostriedkom, keď kamery nebudú „osamotené“, ale budú doplnené o ďalších pomocníkov, aby v kombinácii s nimi ešte pozitívnejšie vyznel ich prínos, ktorý by mal byť nesporný a akceptovaný.

Na záver dajme slovo opäť anglickým výskumníkom: „Kto očakával, že toto hodnotenie ukáže kamerové systémy buď ako jedinečný úspech alebo ako hanbu demokratickej spoločnosti, bude sklamaný. Pravdou je, že kamerové systémy sú mocným nástrojom, ktorému spoločnosť len začína rozumieť... Ide o viac než len technické riešenie; vyžadujú si ľudskú intervenciu v podobe práce s maximálnou účinnosťou a problémy, ktoré pomáhajú riešiť, sú zložité. Majú potenciál, ak sú riadne prevádzkované, často spolu s ďalšími opatreniami a v reakcii na špecifické problémy, prispievajú ku zníženiu kriminality a posilňujú pocit bezpečia medzi občanmi a môžu prinášať i ďalší prospech. Aby bol skutočne získaný, je potrebné lepšie pochopiť, že znižovanie a prevencia kriminality nie sú jednoduché a že zlé koncipované riešenia budú ťažšie fungovať, a to bez ohľadu na výšku investícií“.

Mgr. František Šinka, CSc.
riaditeľ sekretariátu Rady vlády SR pre prevenciu kriminality

(medzititulky redakcia)

Kamera na veži kostola v Malackách veľa vidí, ale prekáža pamiatkarom...

hybovala medzi 61 a 97 percentami. Zaujímavé ale bolo, že informácie o tom, že v danej oblasti boli inštalované kamery, nevedlo automaticky respondentov nevyhnutne k posilneniu pocitu bezpečnosti (hoci sa mierne zvýšil). Z hľadiska zmien správania sa bolo konštatované, že iba 1 percento respondentov uviedlo, že sa vyhýbajú miestam, kde bol KMS inštalovaný, teda nie je rušivým elementom. Miera podpory KMS zostala pomerne vysoká (viac ako 70 percent) a aj obavy z dopadov na občianske slobody sa po zavedení KMS mierne znížili (pred zavedením 17 percent, po inštalácii o 2 – 7 percent menej).

Prekvapivé závery

Záveru môžu pripadať šokujúco. Z doterajšej analýzy – uvádzajú výskumníci – by mohol vyplývať záver, že KMS nie sú účinným nástrojom, pokiaľ je ich cieľom zníženie celkovej kriminality a zvýšenie pocitu bezpečia medzi občanmi. KMS spravidla nevedli k zníženiu kriminality, spravidla neznižili strach verejnosti z kriminality a väčšina stanovených cieľov spojených s KMS nebola dosiahnutá. Napriek tomu autori odmietajú urobiť zjednodušený záver o neúspešnosti KMS, a to z niekoľkých dôvodov:

Po prvé, pokladajú mieru kri-

Rozkazy prezidenta PZ

AUGUST 2008

66. o zabezpečení medzinárodných cyklistických pretekov

67. o vykonaní previerok z telesnej zdatnosti príslušníkov Policajného zboru útvarov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v náhradných termínoch a opravnom termíne

68. o vykonaní previerok zo streleckej prípravy príslušníkov Policajného zboru útvarov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky

69. ktorým sa mení rozkaz prezidenta Policajného zboru č.

109/2007 o zriadení špecializovaného tímu v znení rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 64/2008

70. ktorým sa mení rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 73/2004 o zriadení špecializovaného tímu v znení neskorších predpisov

71. o plnení opatrení vyplývajúcich zo Schengenského akčného plánu Slovenskej republiky na rok y 2008 - 2009

72. ktorým sa mení rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 28/2004 o zriadení špecializovaného tímu v znení neskorších predpisov

Pre chvíľe oddychu

Mafia na salaši

Príde na salaš mafiánske auto, vystúpia z neho štyria mafiá-

ni a idú za bačom. Nájdú ho sedieť pri ohni aj s jeho dvoma synmi. Jeden z mafiánov sa ho opýta: – Bača, kde máš ženu, dlží nám peniaze. Bača pokrúti hlavou a povie:– To vám radšej nepoviem.– Ale bača, povedz, lebo ti zabijeme syna! Ale bača nepovedal. Tak mafián vytiahol z vrečka pištoľ a zastrelil mu syna. Nato hovorí bačovi:– Bača, povedz kde máš ženu, lebo ti zabijem aj druhého syna! No bača nepovedal. Zastrelil mu teda aj druhého syna a hovorí bačovi:– Bača, keď to nepovieš, tak zabijeme aj teba!– No dobre, dole v stodole súložím so susedom.–No vidíš, bača. A to si nám nemohol povedať aj predtým?– Nechcel som pred deťmi...

Na lavičke

Budí policajť bezdomovca v parku na lavičke:– Čo je to tu nocľaháreň alebo čo? Rozospatý bezdomovec sa osopí:– A čo som ja informátor?

Nechápe

Stretnú sa dvaja policajti a jeden vraví druhému:

„Bol som včera u doktora na zistenie otcovstva. Predstav si,

bral mi krv, ale nechápem, prečo z prsta...“

Poľovačka

Dvaja policajti sú na poľovačke v Afrike. Zrazu vidia, že sa k nim blíži lev. Prefaknú sa, jeden vylezie na strom, druhý začne behať okolo stromu. Policajť na strome kričí na bežiacu kolegu:

„Rýchlo vylez na strom, lebo ňa chytí!“ „Nechytí, mám už štyri kolá náskok!“

Mladá dáma

Policajť zastaví auto:

„Prekročili ste stovku, pani!“ „Stovku, milý môj?“ čuduje sa dáma. „Kdeže, toľko ešte ne-

mám, to len v tomto klobúku vyzerám staršie!“

Naopak

Policajť sa miluje so svojou ženou, ktorá pri tom strašne kričí. Policajť sa pýta:– Bolí?– Práve naopak...– íloB?

Dve správy

Žena volá svojho manžela policajta: „Drahý, mám pre teba

dve správy. Jednu dobrú a druhú zľú. Ktorú chceš počuť skôr?“ „Tú dobrú.“ „Tak airbag fungoval...“

Tlačová správa polície

Neznámy terorista uniesol autobus plný japonských turistov. Po teroristovi prebieha intenzívne pátranie, polícia má už k dispozícii šesťtisíc jeho fotografií...

Posledné pranie

„Tak sa mi zdá, že toho vraha

tak skoro nepopravíme,“ ponosuje sa prokurátor kolegovi.

„Prečo?“

„Mal posledné pranie, že chce byť popravený na hojdom elektrickým kresle...“

Koľko je hodín?

Bezdomovec leží na lavičke a spí. Po chvíli ho zobudí nejaká žena: „Neviete, koľko je hodín?“ „Neviem,“ odpovedá naštvatý bezdomovec a znova sa pokúša zaspáť. O chvíľu ho zobudí ďalší okoloidúci s tou istou otázkou. Keď sa to opakuje tretíkrát, bezdomovec na kus kartónu napíše: „NEVIEM, KOLKO JE HODÍN!“ a text oprie o lavičku. Už spokojný zaspí, keď ho zobudí policajť: „Práve je pol štvrtej, pane!“

Záhada

Policajť podrobuje dychovej skúške mladého vodiča s man-

naľuka 0,8 promile. Obaja protestujú. „Dobre, dáme fúkať váš-

faťu neškodí. Jemu neublížila a nám pomohla!“

mu dieťatku!“ rozhodne dopravák. Dieťa tiež naľuka 0,8 promile. „Veď vidíte, že je to pokazené,“ víťazí vodič. Policajť sa ospravedlní a auto odíde. „Vi-

Pokus

Vyšetrovateľ obvinenému: „Človeče, vy už máte na krku tridsiaty pokus o znásilnenie. Kedy sa vám to konečne podarí?“

diš,“ vraví manželka vodičovi, „ja som ti hovorila, že slivovica die-

Pádny dôvod

Istý prezident nadácie sa pokúšal získať peniaze na nákup lekárskeho prístroja od sponzorov. Oslovuje všetkých bohatých v meste a na koniec si nechá bohatého právnik. „Pán doktor,“ líška sa mu, „vlani ste podľa daňového priznania zarobili aspoň päť miliónov korún, tak by menší príspevok našej nadácii nemal byť pre vás problém. Ten lekársky prístroj pomôže mnohým trpiacim pacientom...“ „Vážený pán prezident,“ nadýchne sa advokát, „viete vy, že moja matka umiera na rakovinu a lekári ju stoja mesačne viac ako má dôchodok? A viete, že môj brat je slepý, na vozíčku a musí platiť opatrovatelku? A viete, že moja sestra ovdovela, stará sa sama o tri deti a je zadlžená po uši?“

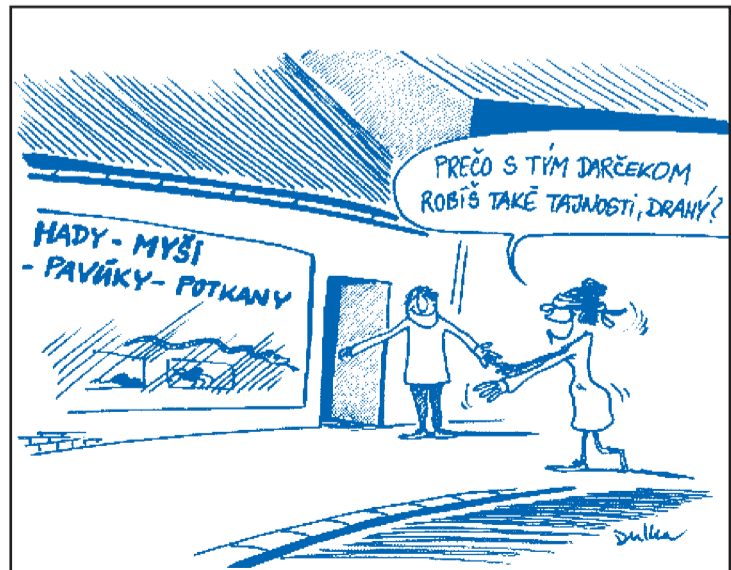
„No, to ma naozaj mrzí, to som nevedel,“ uznáva prezident nadácie.

„Vidíte to! A nikomu z nich som nedal ani korunu. Tak neviem, prečo by som mal dať vám!“

Omyl

Do okna auta sa nakloní colník a pýta sa: Alkohol? Drogy? Cigarety?

„Ďakujem, kávu prosím, reaguje vodič.“

Úvahy rozpočtu

Budúcoročne výdavky chce rezort vnútra navýšiť približne o tri miliardy korún (99,58 mil.). Návrh rozpočtu počíta s príjmami okolo 1,2 mld. Sk (39,83 mil.) a výdavkami 26,5 mld. Sk (879,6 mil.). Ako informovala agentúra SITA Alena Koišová z Komunikačného odboru Kancelárie ministra vnútra, navýšiť požaduje ministerstvo prostriedky na zabezpečenie prioritných projektov. Zaraďuje medzi ne zavedenie druhého biometrického prvku do cestovných dokladov, ďalej Schengenský akčný plán, vývoj a zavedenie policajných informačných systémov, obnovu a rozvoj vrtulníkového parku rezortu, modernizáciu varovania obyvateľstva, vyznenia osôb na Slovensku a komunikačnej infraštruktúry a ďalší rozvoj ochrany obyvateľov proti chemickým zbraňam.

Na zavedenie druhého biometrického prvku na doklady - odtlačkov prstov, plánuje rezort vnútra vynaložiť milióny korún. Na nákup čistopisov pôjde v budúcom roku 222,9 mil. Sk (7,4 mil.). Na aktualizáciu existujúceho technologického riešenia personalizácie cestovných dokladov chce rezort vynaložiť 55 mil. Sk (1,83 mil.) a na zabezpečenie čipu na cestovnom doklade obsahujúcom i odtlačky prstov proti neoprávnenému prečítaniu a odposluchu a kontrole cestovných dokladov podľa špecifikácie Európskej komisie približne 150 mil. Sk (4,98 mil.).

V rámci prioritných projektov požaduje rezort aj navýšenie rozpočtu na nový systém odmeňovania hasičov. Jeho cieľom je priblížiť odmeňovanie ich práce k úrovni ostatných bezpečnostných zložiek, uviedla Koišová.

Od januára budúceho roka by mali mať hasiči a záchranári vyšší plat o 3,5 percenta. Vyplýva to z návrhu stupnice platových taríf, ktoré ministerstvo vnútra predložilo do pripomienkového konania. Podľa návrhu hasič či záchranár v prvej platobnej triede pri praxi do dvoch rokov dostane plat 8 450 korún (280,50), čo je v porovnaní s týmto rokom zvýšenie o 290 korún (9,63). V naj-

vyššej - deviatej platovej triede dostane 29 520 korún (979,90), čo je o tisíc korún viac (33,19). V budúcom roku počíta ministerstvo so 4 102 hasičmi a 118 záchranármi.

V rozpočte na budúci rok už nie je zahrnutá položka pokuty. „Na základe dohody s rezortom financií pokuty nebudú základnou príjmovou položkou, čo znamená že na políciu nebude vytváraný tlak na plnenie celkových príjmov,“ vysvetlila Koišová. Podľa nej návrh rozpočtu zabezpečí realizáciu nového systému odmeňovania príslušníkov Policajného zboru a umožní aj pokračovať v skvalitňovaní materiálno-technického zabezpečenia policajtov a hasičov. Rezort plánuje v rozpočte vyčleniť finančné prostriedky aj na rekonštrukcie objektov základných útvarov polície a hasičov. V návrhu sú zahrnuté aj zvýšené výdavky na budúcoročné voľby do orgánov samosprávnych krajov, volieb prezidenta, zástupcov do Európskeho parlamentu a doplnujúcich volieb. Štát do nich plánuje investovať 686,9 milióna korún (22,8 mil.).

(SITA, 19.9.2008)

Spor o cestný zákon

Cestný zákon, ktorý po vrá-

te prezidentom parlament v utorku neschválil, prerokuje vláda na budúcu stredu a opäť ho predloží poslancom. „Predpokladám, že na najbližšej vláde by sme ho mohli schvaľovať,“ povedal minister vnútra Robert Kaliňák. Platíť by tak mohol začiatkom budúceho roka. Nie je jasné, či ho ministerstvo vnútra predloží kabinetu v pôvodnej verzii, alebo aj s pozmeňujúcim návrhom poslancu Smeru-SD Petra Pelegriniho, ktorý rozširuje vyvlastňovanie pozemkov pod nové cesty a parlament ho v konečnej verzii schválil. Aj to bol dôvod, prečo ho prezident nepodpísal.

Kaliňák dnes odôvodnil okamžité predloženie odmietnutého zákona precedensom z minulosti. Zákon, ktorý parlament neschválil, možno znovu predložiť až po pol roku. Podľa ministra to ale v tomto prípade neplatí. Z výkladu ústavnoprávneho výboru parlamentu z roku 2002 podľa neho vyplýva, že ho možno predložiť skôr, pretože nejde o neschválený návrh zákona, ale o schválený zákon, vrátený prezidentom. Kaliňák odmietol nesúhlasné stanovisko poslancu za KDH Daniela Lipšica k také-

muto postupu. Tvrdí, že to isté urobil minister spravodlivosti Ján Čarnogurský so zákonom o súdnej rade v čase, keď bol Lipšic šéfom jeho kancelárie (vedúcim úradu, pozn. red. POLÍCIA). (WEBNOVINY 10. 9. 2008)

Minister KALIŇÁK pre SME

■ **Nepovažujete neschválenie cestného zákona za politickú pomstu?**

„Nie. Keď sa dávajú také gestá, väčšinou je to tak, že celý klub nehlasuje. To v tomto prípade nebolo. Nejde o politický zá-

kon. Pripisujem to disciplíne poslancov.“

■ **Chcete sa zodpovednosti za hlasovanie domáhať na koalíčnej rade?**

„Som pragmatický človek, riadim si svoj rezort. Nie som samofúby. Som smutný. Myslím, že bol zákon dobrý.“

■ **Budete sa pýtať Mečiara a Slotu, prečo sa to stalo?**

„Nevylučujem to, ale nie som samofúby.“

(SME, 10.9.2008)

(Všetky príspevky sú krátené)

Železní muži v akcii

V sobotu 2. augusta 2008 sa pretekári ŠKP Martin postavili na štart 6. ročníka pretekov v triatlone Slovakman, ktoré boli zároveň aj majstrovstvami SR. Štart pretekov bol na prírodnom kúpalisku v Šuranoch, kde sa konala plavecká časť, cyklistická časť sa konala v okolí Nitry a bežecká časť priamo v Nitre, kde bol cieľ na atletickom štadióne Stavbár. Jedná sa o najdlhšiu triatlonovú disciplínu tzv. Ironman (železný muž) čo znamená 3,8 km plávania, 180 km cyklistiky a maratónskeho behu, čo je 42,195 km. Na štart týchto náročných pretekov, ktoré sa išli pri teplote 30 stupňov a za slnečného počasia sa postavilo 75 jednotlivcov a 24 štafiet zo Slovenska, Česka, Maďarska, Poľska a Ukrajiny. Pretekári reprezentujúci ŠKP Martin sa v silnej konkurencii nestarali. V kategórii jednotlivcov sa umiestnil na 17. mieste npráp. Rastislav Vrždák. V štafetách zvíťazila štafeta ŠKP Martin v zložení: práp. Roman Peřkovský, npor. Martin Bartko, ppráp. Pavol Zaduban a npor. Ján Holiga.

Luboš Štrauch, predseda ŠKP Martin

Len spoločne sme silní!

Tvoja šanca je v odboroch.
Staň sa členom Odborového zväzu polície v SR,
odborní Ti pomôžu.

OZP v SR

- je nezávislým, samostatným, dobrovoľným, slobodným a demokratickým združením základných organizácií, ktorých členmi sú príslušníci PZ a občianski pracovníci ministerstva vnútra SR
- vystupuje na ochranu tvojich práv a oprávnených záujmov v zmysle zákona o štátnej službe a zastupuje Tvoje záujmy v sociálnej oblasti
- prostredníctvom svojich orgánov presadzuje tvoje záujmy a požiadavky - odborárov a zamestnancov rezortu Ministerstva vnútra SR
- vedie kolektívne vyjednanie na zlepšenie podmienok výkonu služby, zdravotných, sociálnych a kultúrnych potrieb
- pre zabezpečenie komplexnosti realizácie programu OZP v SR uzatvára dohody s vedením MV SR
- je členom EuroCOP-u, medzinárodného združenia policajných odborových organizácií
- pri riešení oprávnených záujmov a potrieb svojich členov a ich ochrane vystupuje vo vzťahu k zákonodárnym, štátnym a služobným orgánom ako ich rovnocenný partner a ich obhajca
- za Teba sa podieľa na dodržiavaní zásad spravodlivého odmeňovania v podmienkach MV SR
- je jediným inštitútom, ktorý ti poskytne právnu ochranu
- vytvára priestor pre širokú a slobodnú výmenu názorov na všetky otázky týkajúce sa oprávnených záujmov a potrieb členov
- člen OZP požíva výhody Podporného fondu

Dôstojná životná úroveň - naše právo

Nič nie je samozrejmé!
Bez odborov

nie je možná kontrola nad dodržiavaním pracovno-právnych, mzdových predpisov a bezpečnosťou a ochranou zdravia pri práci ● nie je možné uzatvoriť kolektívnu zmluvu, zamestnávateľ sám rozhoduje o mzdovom zaradení, pracovnom poriadku, skončení pracovného pomeru, ● o rozvrhnutí pracovného času, ● o pružnom pracovnom čase, ● o rozsahu a podmienkach práce nadčas ● o pláne dovolení, hromadnom čerpaní dovolenky, ● o pracovnom poriadku

Ako sa stať členom odborov?

Stačí sa obrátiť na ZO OZ na mieste pracoviska a podať prihlášku. Ak potrebujete informácie, stačí sa obrátiť na centrálu OZP v SR.

Tvojím advokátom sú odbory

- Odbory poskytujú svojim členom

ochranu pri porušení ich práv ochranu pred šikanovaním ● bezplatné zastupovanie pred súdom ● právne poradenstvo v pracovno-právnych vzťahoch ● podporu v prípade ťažkej finančnej situácie a sociálnej tiesni ● aktuálne informácie o všetkých otázkach dotýkajúcich sa postavenia a záujmov odborárov a zamestnancov ● odborné vzdelávanie

Ďalšie informácie na adrese: OZP v SR, Pribinova 2, 810 72 Bratislava alebo na intranetovej stránke pod našou hlavičkou, e-mail: ozpsr@minv.sk, tel: 09610/51950, 58 fax: 09610/59096

Smútočné oznámenie

Dňa 16. 9. 2008 sme sa na verejnom cintoríne v Michalovciach rozlúčili

s **Mgr. Milanom Vaskom**, dlhoročným predsedom ZO OZP 10-27 pri OR PZ Michalovce, členom košickej Krajskej rady OZP v SR a členom Rady predsedov ZO OZP v SR.

Milan Vasko zahynul 13. septembra 2008 vo veku 43 rokov pri tragickej dopravnej nehode, ktorá nesúvisela s výkonom služby.

Milan Vasko sa narodil 16. 1. 1965 v Ruskom, okr. Humenné. Do služieb Policajného zboru nastúpil 1. 9. 1984 v Pohotovostnom útvare Pezinok. Od roku 1992 pracoval v rôznych funkciách na Odbore poriadkovej polície OR PZ, neskôr bol zástupcom riaditeľa na OO PZ Širava pri OR PZ Michalovce.

Od roku 1994 pôsobil ako referent na oddelení majetkovej kriminality OKP pri OR PZ Michalovce. Od roku 2004 až do dňa tragickej nehody bol riaditeľom OO PZ v Sobrancech.

Milan Vasko bol zvolený za predsedu ZO OZP v Michalovciach v roku 1996. Funkciu vykonával až do mája tohto roka.

Lúčime sa s ním spolu s manželkou Máriou, dcérou Luciou a synom Milanom. Češť jeho pamiatke!

Vždy budú spomínať kolegovia, odborári a spolupracovníci z OR PZ Michalovce

POLÍCIA

● Vydáva Odborový zväz polície v Slovenskej republike ako mesačník. ● Zodpovedný zástupca vydavateľa: pplk. Mgr. Marián Magdoško ● Redakcia: Mgr. Peter Ondera ● Adresa redakcie pre poštový styk: MV SR Pribinova č.2, 812 72 Bratislava. Pre osobný kontakt: budova PZ Račianska 45, Bratislava, vchod zo Sibírskej ul., II. poschodie, ● Telefón: 09610/51952. Fax: 09610/59096. ● e-mail: policia@minv.sk, ozpsr@minv.sk, magdosko@minv.sk ● www.ozpsr.sk ● Toto číslo bolo vytlačené v 41. a redakciou expedované predplatiteľom v 41. týždni ● Uzavierka nasledujúceho čísla: 17. 10. 2008 ● Neobjednané príspevky redakcia nevracia. ● Tlačia VERSUS, a.s., prevádzka: Pribinova 21, 819 46 Bratislava. ● Náklad: 10 000 kusov